

Sygn. akt I C 168/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy w Ropczycach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Elżbieta Midura

Protokolant: Barbara Mazek

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2015r. w Ropczycach

na rozprawie

sprawy z powództwa H.(...) z siedzibą w K.

przeciwko S. G.

o zapłatę kwoty 12.026,70 zł

I. umarza postępowanie w sprawie w części dotyczącej żądania zasądzenia odsetek karnych w kwocie 300,00 zł (trzysta złotych),

II. w pozostałej części powództwo oddala,

III. kosztami procesu obciąża powoda.

Sygn. akt I C 168/15

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Ropczycach z dnia 26 listopada 2015r.

Pozwem wniesionym do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie w dniu 30 stycznia 2015r., powód H.(...)z siedzibą w K. domagał się wydania nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym i orzeczenia w nim, że pozwana S. G. ma zapłacić na rzecz powoda kwotę 12.026,70 zł wraz z umownymi odsetkami od kwoty 7.939,31 zł w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym od dnia 29 stycznia 2015r. do dnia zapłaty, oraz koszty procesu, w tym koszty zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, iż na podstawie umowy cesji zawartej z (...) Bank S. A. nabył wierzytelność wobec pozwanej z tytułu umowy z dnia 3 czerwca 2011r. nr RE\ (...). Pozwana była wzywana do zapłaty zadłużenia z powyższej umowy zarówno przez cedenta jak i przez powoda, jednakże wezwania te były bezskuteczne. Na dochodzoną pozwem kwotę składa się niespłacony kapitał w wysokości 7.939,31 zł, odsetki umowne w kwocie 65,14 zł, odsetki karne w kwocie 3.897,13 zł, oraz koszty windykacji w kwocie 125,12 zł.

Postanowieniem z dnia 29 kwietnia 2015r. sygn. akt VI Nc-e 189034/15 Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Dębicy.

Pozwana w piśmie procesowym, które wpłynęło do tut. Sądu w dniu 29 września 2015r. wniosła o rozłożenie zadłużenia na raty wynoszące 300,00 zł miesięcznie, uzasadniając to złym stanem zdrowia, znacznym stopniem niepełnosprawności i brakiem dochodów.

Powód w piśmie procesowym, nadanym w urzędzie pocztowym w dniu 6 listopada 2015r. cofnął pozew co do kwoty 300,00 zł ze zrzeczeniem się roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Bank S.A. z siedzibą we W. w dniu 24 maja 2011r. zawarł ze S. G. umowę pożyczki nr RE\ (...) zgodnie z którą, udzielił pozwanej pożyczki w kwocie 9.240,82 zł z ostatecznym terminem spłaty w dniu 19 maja 2014r. Oprocentowanie kredytu było stałe i wynosiło 10 % w stosunku rocznym (§2 ust. 1 umowy). Oprocentowanie zadłużenia przeterminowanego ustalone zostało w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym (§6 pkt 3 umowy). Zgodnie natomiast z §6 pkt 6 umowy, w razie zwłoki z zapłatą co najmniej dwóch pełnych rat za co najmniej dwa okresy płatności, bank uprawniony był wystosować wezwanie do zapłaty zaległych rat w terminie 7 dni, a w razie nieuregulowania zaległości w tym terminie, do rozwiązania umowy z zachowaniem 30-dniowego terminu wypowiedzenia.

/Dowód: uwierzytelniona kserokopia umowy pożyczki nr RE\ (...), k. 29-33/.

W dniu 24 grudnia 2012r. (...) Bank S.A. z siedzibą we W. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) w którym stwierdził wymagalne zadłużenie pozwanej z tytułu umowy kredytu nr RE\ (...) z dnia 24 maja 2011r. Postanowieniem z dnia 18 marca 2013r. sygn. akt VI Co 187/13 Sąd Rejonowy w Dębicy zaopatrzył powyższy bankowy tytuł egzekucyjny w klauzulę wykonalności.

/Dowód: uwierzytelniona kserokopia post. z dn. 18.03.2013r. sygn. akt VI Co 187/13, k. 34/.

Na podstawie powyższego tytułu wykonawczego (...) Bank S.A. z siedzibą we W. wszczął postępowanie egzekucyjne przeciwko pozwanej domagając się wyegzekwowania kwoty 7.939,31 zł tytułem kapitału, kwoty 65,14 zł tytułem odsetek umownych, kwoty 1.717,63 zł tytułem odsetek karnych, kosztów sądowych oraz dalszych należnych odsetek od kapitału w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym.

/ Dowód: akta KM 656/13/.

Dokument w postaci umowy pożyczki nr RE\ (...) z dnia 24 maja 2011r. nie budzi wątpliwości. Nie jest jednak on dowodem, że pozwana posiada wobec powoda jakiegokolwiek zobowiązania wynikające z tej umowy. Zauważyć w tym miejscu należy, że powód w uzasadnieniu wskazał, że dochodzone pozwem roszczenia wynikają z umowy z dnia 3 czerwca 2011r.

Również postanowienie o nadaniu klauzuli bankowemu tytułowi egzekucyjnemu oraz dokumenty zalegające w aktach komorniczych nie budzą wątpliwości. Dotyczą one jednak roszczeń z tytułu umowy pożyczki nr RE\ (...) z dnia 24 maja 2011r., która nie była objęta umową przelewu wierzytelności.

Przedłożona przez powoda umowa przelewu wierzytelności z dnia 4 czerwca 2014r. zawarta z (...) Bank S.A. z siedzibą we W. nie była podstawą ustaleń faktycznych. Zgodnie z wyciągiem z załącznika nr 1 do tej umowy, obejmowała ona wierzytelność w stosunku do pozwanej z tytułu umowy ugody nr RE\ (...) z dnia 3 czerwca 2011r. Powód przedłożył natomiast umowę pożyczki nr RE\ (...) z dnia 24 maja 2011r. Nie można zatem przyjąć, że doszło do skutecznego zbycia wierzytelności z tytułu powyższej umowy pożyczki.

Wyciąg z ksiąg bankowych nr (...) z dnia 6 czerwca 2014r. nie był podstawą ustaleń faktycznych. Został on podpisany przez radcę prawnego R. K.. Powód przedłożył wprawdzie pełnomocnictwo upoważniające tego radcę prawnego do popisywania w imieniu (...) Bank S.A. z siedzibą we W. wyciągów z ksiąg bankowych, jednakże zauważyć należy, iż pełnomocnictwo to zostało udzielone w dniu 12 października 2011r. przez J. N. i K. K.. Powód nie przedłożył odpisu

z rejestru przedsiębiorców z którego wynikałoby, że osoby te były w dniu 12 października 2011r. uprawnione do reprezentacji (...) Bank S.A. z siedzibą we W.. Przedłożona informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców uwzględnia bowiem stan z dnia 28 listopada 2013r.

Podstawą ustaleń faktycznych nie był również wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr (...), albowiem nie wykazano, że osoba która podpisała go w imieniu (...) Towarzystwa Funduszy Inwestycyjnych S.A. z siedzibą w K. była do tego uprawniona.

Dokument w postaci pisma z dnia 18 lipca 2014r. zatytułowanego jako „Przedsądowe wezwanie do zapłaty” nie mógł stanowić dowodu w sprawie. W piśmie tym (...) Bank S.A. z siedzibą we W. powołuje się na pełnomocnictwo udzielone mu przez H.(...) z siedzibą w K., jednakże powód nie przedłożył takiego pełnomocnictwa. Nie można zatem uznać, iż wywołało ono jakiegokolwiek skutki dla powoda.

Podobnie należy ocenić pismo z dnia 18 lipca 2014r. w którym (...) Bank S.A. z siedzibą we W. informuje pozwaną o sprzedaży wierzytelności wynikających z umowy pożyczki nr RE\ (...) z dnia 24 maja 2011r. na rzecz H.(...) z siedzibą w K.. Nie wiadomo, czy zostało ono podpisane przez osobę uprawnioną, ponadto powód nie wykazał, że oba powyższe pisma zostały doręczone pozwanej.

Sąd rozważył, co następuje:

W pierwszej kolejności należy podkreślić, że powód skutecznie cofnął pozew co kwoty 300,00 zł. Ponieważ cofnięcie nastąpiło ze zrzeczeniem się roszczenia, zgoda pozwanej nie była wymagana. Dlatego też w tym zakresie postępowanie należało umorzyć na podstawie art. 355§1 kpc w zw. z art. 203 kpc (pkt I wyroku).

W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 6 kc, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Oznacza to, że ten, kto, powołując się na przysługujące mu prawo, żąda czegoś od innej osoby, obowiązany jest udowodnić fakty (okoliczności faktyczne) uzasadniające to żądanie.

W przedmiotowej sprawie, w myśl ogólnych zasad to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie.

W pierwszej kolejności należy podkreślić, że powód nie wykazał, że wierzytelność, którą nabył od (...) Bank S.A. z siedzibą we W. istniała. Zgodnie z wyciągiem z załącznika nr 1 do umowy przelewu wierzytelności z dnia 4 czerwca 2014r., powód nabył wierzytelność w stosunku do pozwanej z tytułu umowy ugody nr RE\ (...) z dnia 3 czerwca 2011r. Również w uzasadnieniu pozwu podał, że roszczenie wynika z tej umowy. Natomiast przedłożył wyłącznie umowę pożyczki nr RE\ (...) z dnia 24 maja 2011r.

Nie wiadomo również jakie kwoty miały by składać się na dochodzoną pozwym wierzytelność. Z żadnych dokumentów nie wynika, w jaki sposób wyliczono odsetki, tj. od jakich kwot, za jakie okresy i w jakiej wysokości.

Na marginesie należy zauważyć, że samo żądanie pozwu również nie jest precyzyjne. Z żądania pozwu wynika, że powód domaga się odsetek od dnia 29 stycznia 2015r. do dnia zapłaty, natomiast w uzasadnieniu pozwu podał, że odsetki mają być zasądzone od dnia wniesienia pozwu, co miało miejsce w dniu 30 stycznia 2015r. Powód nie przedłożył też wezwania do zapłaty z dnia 15 stycznia 2015r. wymienionego jako dowód w sprawie. Ponadto w uzasadnieniu pozwu powołuje się na wezwanie do zapłaty z dnia 22 lipca 2014r., również nie przedkładając takiego dokumentu.

Skoro powód nie udowodnił, że przysługuje mu wobec pozwanej roszczenie objęte żądaniem pozwu, należało orzec jak w pkt II wyroku na podstawie art. 353§1 i 471 kc, oraz art. 3, 232, 244§1, 245 kpc .

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98§1 kpc w zw. z art. 108§1 kpc (pkt III wyroku).

Sędzia Sądu Rejonowego

Elżbieta Midura